

Î N C H E I E R E

25 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii

Dumitru Mardari, Oleg Sternioală,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ursachi Angela,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ursachi Angela către Consiliul local Mateuți, r-nul Rezina, privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de Ursachi Angela, s-a menținut hotărârea Judecătorei Rezina din 15 iulie 2013 prin care a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 28.05.2013 reclamanta Ursachi Angela a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Mateuți, solicitând anularea deciziei Consiliului local Mateuți, r-nul Rezina nr.1/2 din 12.03.2013 „Cu privire la transmiterea în gestiunea economică a ÎM „Servicom – Mateuți „ a mijloacelor fixe”.

În motivarea acțiunii reclamanta Ursachi Angela a indicat, că prin decizia Consiliului local Mateuți nr.1/2 din 12.03.2013, Consiliul local Mateuți a decis transmiterea în gestiunea economică ÎM „Servicom - Mateuți" a mijloacelor fixe, conform listei obiectelor înscrise în punctul 1 al deciziei.

Potrivit art.4 al Legii cu privire la serviciile publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 14.10.2002, obiectele înscrise în punctul 1 al deciziei constituie un sistem public de gospodărie comunală, prin intermediul cărora se furnizează/prestează serviciile publice de gospodărie comunală, și fac parte integrantă din structura edilitară a localității.

Prin urmare, consideră reclamanta, decizia Consiliului local Mateuți nr.1/2 din 12.03.2013 a fost adoptată cu derogări de la legislația în vigoare a RM, și nume: au fost transmise în gestiune economică mijloace fixe, care constituie un sistem public de gospodărie comunală, prin intermediul cărora se furnizează/prestează

serviciile publice de gospodărie comunală și fac parte integrantă din structura edilitară a localității, pe când legiuitorul specifică obiectele de infrastructură tehnico-edilitară și le deosebește de alte bunuri, ca neputând fi separate de serviciile publice de gospodărie comunală prin care se distribuie, urmând a fi transmise în gestiune sau concesiune doar concomitent cu transmiterea gestiune sau concesiune a serviciului public de gospodărie comunală, posterior liderii asupra formei de gestiune a serviciului cu respectarea tuturor normelor legale.

Consiliul local Mateuți a ignorat, prevederile legale și a transmis sistemul public de gospodărie comunală fără a decide asupra formei de gestiune a serviciului public de gospodărie comunală, după cum prevăd art. 16, 17 ale Legii cu privire la serviciile publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24.10.2002.

De asemenea reclamanta a indicat, că autoritatea publică locală a încălcat prevederile art. 10 alin. (4) al Legii nr. 523 din 16.07.1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, care obligă proprietarul public a unităților administrativ-teritoriale să dispună de bunurile proprii după cum crede de cuviință, dar fără a încălca legislația, art. 15 al Legii nr. 1402 din 24.10.2002 cu privire la serviciile publice de gospodărie comunală, care obligă autoritățile administrației publice locale la alegerea formei de gestiune a serviciului public de gospodărie comunală pe criterii de competitivitate și eficiență managerială, consultarea cu utilizatorii la stabilirea politicilor și strategiilor locale în domeniul gospodăriei comunale, la adoptarea normelor locale și negocierea contractelor de parteneriat public-privat, ș.a.

În consecință, reclamanta menționează că utilizatorii serviciului public respectiv au fost lipsiți de garanțiile de a beneficia de un serviciu public de gospodărie comunală după cum prevede art. 14 al Legii nr. 1402 din 24.10.2012, au fost afectate drepturile utilizatorilor care au contribuit financiar la construcția anumitor segmente de rețea a apeductului și celor care au achitat taxa de conectare la segmentele de rețea construite din bani publici.

Prin hotărârea Judecătoriei Rezina din 15.07.2013 acțiunea înaintată de Ursachi Angela către Consiliul local Mateuți, r-nul Rezina privind anularea actului administrativ a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, a fost respins apelul declarat de Ursachi Angela, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rezina din 15 iulie 2013 prin care a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La 06 februarie 2014, Ursachi Angela a declarat recurs, în termen legal, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Rezina din 15.07.2013 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013 și soluționarea a problemei în fond de anulare a deciziei nr.1/2 din 12.03.2013 „Cu privire la transmiterea în gestiunea economică a ÎM „Servicom-Mateuți „ a mijloacelor fixe”.

În motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu hotărârile instanței de fond și instanței de apel, considerând că s-a aplicat eronat normele de drept material, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

Consideră recurenta că concluzia instanțelor de judecată, că, constituirea întreprinderii Municipale de către Consiliul local Mateuți și înzestrarea acestora cu mijloace fixe (rețea de apeduct) reprezintă de fapt o formă a gestiunii directe de către administrația publică locală a serviciului de gospodărie comunală respectiv nu este una legală. Or, legea reglementează cu totul altfel și anume art. 17 alin.2 al Legii cu privire la serviciile publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24.10.2002, prevede că alegerea formei de gestiune a serviciilor publice de gospodărie comunală se face prin decizie a autorităților administrației publice locale.

În continuare, art. 18 alin.2 prevede că gestiunea directă se realizează prin compartimentele specializate organizate în cadrul autorităților administrației publice locale și nu prin constituirea Întreprinderii Municipale, care este agent economic, spre deosebire de compartimentele specializate (secții, direcții în cadrul autorităților administrației publice locale) care nu sunt clasificate de legislație ca agenți economici.

Mai menționează recurenta că ambele instanțe au făcut referire la art. 179 alin.(2) CC, care prevede că întreprinderile municipale se fondează și se dotează de către APL, aceasta fiind o normă generală și nu s-a luat în considerație normele speciale și anume art. 14 alin.2 lit. (h), art.73 alin.1 al Legii nr. 436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală; art. 14 alin.1 al Legii cu privire la serviciile publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24.10.2002 care atribuie competența exclusivă privind înființarea, organizarea, coordonarea, monitorizarea și controlul funcționării serviciilor publice de gospodărie comunală.

De asemenea instanțele de judecată nu au ținut cont de prevederile art.2, art.4 ale Legii cu privire la serviciile publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24.10.2002, care prevede serviciile publice de gospodărie comunală ca servicii scoase din subordinea autorităților publice centrale și constituite ca structuri autonome gestionare, atribuindu-li-se patrimoniu propriu în unitatea administrativ-teritorială respectivă.

Consideră recurenta că trecând cu vederea toate argumentele de drept ale reclamantului, instanțele au încălcat prevederile directe ale art.238 alin.(2), 240 alin.(1), 241 alin.(5) din Codul de procedură civilă care obligă instanța să cerceteze circumstanțele invocate și să motiveze respingerea acestora.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de recurenta Ursachi Angela este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurenta Ursachi Angela în cererea de recurs că hotărârile judecătorești sunt ilegale și poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu hotărârea primei instanțe și instanței de apel prin relatarea situației în viziunea recurente, este inadmisibilă din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a hotărârilor, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Călăuzindu-se de art.440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de fond și de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurenta Ursachi Angela, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), 433 lit.a), art.440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ursachi Angela, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Novac

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală